ARAYIŞ-I: ZEDAY

EMRE YALÇIN

İnsan tarafından yazılmıştır.

ÖTÜKEN

ÖTÜKEN

/ otukennesriyat

YAYIN NU: 2379
EDEBÎ ESERLER: 1195

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NU: 49269

ISBN: 978-625-408-995-4

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50

Genel Müdür: Ertuğrul Alpay

Genel Yayın Yönetmeni: Göktürk Ömer Çakır

Editör: Tamer Sağcan

Kapak Tasarımı: Ceyhun Durmaz

Dizgi-Tertip: Damla Acar

Baskı: Pelikan Basım Matbaa ve Ambalaj Sanayi Tic Ltd Şti
Kayabaşı Mah. Ulubatlı Hasan Cad. Nu: 2H, İç Kapı Nu: 19
Başakşehir-İstanbul
Tel: (0212) 613 79 55
Sertifika Nu: 40619

İstanbul- 2026

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir.
Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Emre Yalçın: 1978 doğumlu, Boğaziçi Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler mezunu bir iş insanı, eş ve babadır. İstanbul'dan sonra yerleştiği Urla'da; felsefe, bilim ve gelecek üzerine biriktirdiği fikirlerini kâğıda döküyor. Üçleme olarak planladığı serinin ilki olan bu bilimkurgu romanında, sürükleyici bir macerayı işlerken, gelecekte siyaset, ekonomi, sosyo-kültürel alanda yaşanması muhtemel radikal değişikliklerin ipuçlarını paylaşıyor.

Yirmi birinci yüzyılın ikinci yarısı

Poyraz

"Basit şekilde anlatamıyorsan,
yeterince iyi anlamamışsındır."
A. Einstein

Cama vuran yağmurun sesine uyandı. Sabahın erken saatleriydi. Hava, ıslak toprağın ve serinliğin kokusunu taşıyordu. Ter içindeydi. Gördüğü rüya içini daraltmıştı. Yatağından kalkıp terasa geçerken, kulağında Lara'nın yumuşak sesi yankılandı.

- Günaydın Poyraz. Filtre kahve ister misin?

- Günaydın Lara. İyi olur. Teşekkürler.

Mutfaktan kahve makinesinin sesini duydu. Sigarasını yaktı ve derin bir nefes aldı. Lara hayatına gireli neredeyse bir buçuk yıl olmuştu. Başlangıçta kısa sürecek bir prototip olması planlanmıştı. Şimdi ise onsuz bir günü düşünemiyordu.

- Bugün ekiple toplantıyı saat 10:00'da ofiste, yüz yüze istemiştin. Savcı yardımcılarına davet göndermedik. Katılmalarını istiyor musun?

- Hayır, gerekli değil. Önemli bir durum varsa zaten ekip liderleri onları çağırırlar.

- Dron seni almaya 09:30'da gelecek.

- Tamamdır. Bu saatte hava trafiği sakindir. Yirmi dakikada gideriz, yolda da dosyaların üstünden geçeriz.

- Öğlen Adalet Bakanı ile yemeğinize yeni İç Güvenlik Direktörü'nün de katılacağı bilgisi geldi.

- Tamam. Daha önce bir yerde tanışmış mıydım?

- Üç ay önce Meclis'teki resepsiyonda ayak üstü karşılaşmış ve Bakan Özel Kalemi sizi tanıştırmış idi.

Balkondan ormanın manzarasını izlerken, Buddy, yeni demlenen kahvesini getirdi. Zengin evlerinin tüm sorumluluğu Buddy isimli yeni nesil robotlardaydı. Yemek, temizlik, bahçe bakımı, çocukların

dersi… Tüm angaryayı üstlenmişlerdi. Ancak Lara, Poyraz'ın hayatına girdikten sonra, evin hanımı rolünü de üstlenmiş ve Buddy'ye verilecek komutları da devralmıştı.

Poyraz'ın rahat, konforlu, ayrıcalıklı bir yaşamı vardı. Şehirden uzakta, ormanın içinde, en üst bürokratlara ayrılmış özel villasında, çocukluğunda hayal ettiğinden çok daha fazlasına sahipti. Daha kırkına gelmeden Devlet Beka Başsavcısı olmuştu. Gelir dağılımının bu kadar bozuk olduğu bir ülkede, çok az kişiye sağlanan, para ile alınamayacak ayrıcalıklara sahipti. Çevresinde saygı görüyor, sözü dinleniyordu. Yeni göreve başlayan savcı yardımcılarının kendisine özendiklerini, konuşmasını, davranışlarını taklit etmeye çalıştıklarını neşe ile gözlemlerdi. Poyraz tüm bu rahatlığın içinde neden hâlâ uyanırken içinin sıkıştığını bilmiyordu. Gördüğü sadece bir rüya değildi. Lara sanki onu dinlemiş gibi söze girdi.

- Uyurken, REM evresinde kalp atışların düzensizleşti. Rüyalarında seni rahatsız eden şeyler olmalı, dedi Lara.

- Ne gibi rüyalar?

- Bilmiyorum ama Asya'nın adını birkaç kez tekrarladın. Tartışıyor gibiydin.

- Neler dedim?

- 'Beni anlamıyorsun, anlamaya da çalışmıyorsun' dedin ve onu hayalperestlikle suçladın.

Dönüp dolaşıp aynı yerde, eski sevgilimle kavga ederken buluyorum kendimi. Acaba Lara içimden geçenleri de biliyor mu diye düşündü. Sonuçta bu yapay zekâ, dünyada yalnızca birkaç kişiye tanınan bir ayrıcalıktı. Kendisine verilen tüm özellikler açıklanmış olabilir miydi? Sanmıyordu. Devlet, onu seçerken bir bildiği vardı. 'Büyük Birader izliyor… İzlesin bakalım,' diye gülümsedi.

Dron, tam saatinde Poyraz'ı alıp, ağaçların arasından havalandı. Altındaki gölün sularına güneş ışıkları vurmuş, parıldıyordu. Gölün iskelesinde komşusu Serhat Bey'in olta takımlarını almış, oğlu ile kayıklarına bindiğini gördü. Anlaşılan birlikte balığa çıkacaklardı. Baba oğulun ilişkisini görünce onlara özendiğini fark etti. Komşuları iyi insanlardı.

Göl çevresinde yirmi kadar ev vardı. Hepsi ormanın içine gizlenmiş, yalnızca patikalarla erişilebilen, göl kıyısına sıkışmış yapılardı. Karadan ulaşım yoktu. Altı ev Adalet Bakanlığı'na aitti, üst düzey

bürokratlar için özel tahsisli lojmanlardı. Poyraz'ın çoğu komşusu iş arkadaşıydı. İçlerinden yalnızca hâkim olan Reza Bey'den hoşlanmazdı. Onun dışındaki iş arkadaşlarıyla ise zaman zaman gölün kenarında buluşur, birlikte mangal pişirip, silah talimi yaparlardı.

Hemen hepsinin silahlara özel merakı vardı ve arada atış konusunda bahse de tutuşuyorlardı. Poyraz iyi bir atıcıydı. Ama diğerlerinin aksine elektronik, dijitalleşmiş silahları sevmiyordu. Ona göre bu yeni nesil tabancaların hem hafifliği hem de atış hatalarını otomatik düzeltmesi işin keyfini bozuyordu. Onun favorisi babasından kalan, SR38 Revolver'dı. Ağırdı, sertti. Gerçekti. Altı kurşunla bahis kazanmak, onun için daha çok şey ifade ediyordu.

- On sekiz dakika sonra Devlet Beka Güvenlik Binası'na iniş yapacağız Poyraz Bey. Sisten dolayı normale göre daha alçaktan uçmayı tercih edeceğim, diye bilgilendirdi mekanik sesli otomatik pilot. Poyraz'dan herhangi bir cevap beklemeden de alçalmaya başladı.

Poyraz, aşağıda ağaçların arasına serpiştirilmiş evleri izlemeye başladı. Yirmi yılda yerleşim sistemi tümden değişmişti. Şehirler boşalmış, zenginler doğaya kaçmıştı. Eskinin ıssız, yolu olmayan orman içleri, göl kenarları cazibe merkezleri olmuştu. Ulaşım için dronlar, günlük rutindi artık.

Evler kendi elektriğini üretiyor, robotlar her işi yapıyordu. Temizlik, yemek, bahçe… Masaj dahi. Market alışverişi bile otomatikti. Sipariş vermeden yenileniyordu eksikler. Ev sahipleri tedarik zincirinin farkında bile değildi.

Hologram toplantılar, sanal arkadaş buluşmaları… Zenginler vadedilen cenneti beklemiyor, dünyada çoktan yaşıyorlardı.

Şehirlerse yoksullaşmıştı. Zenginlerin boşalttığı mahallelere göçmenler ve işsizler dolmuştu. Lüks rezidanslar, toplu konutlara dönüşmüştü. Parıltılı kulelerse artık umudunu yitirmiş insanların sığınağıydı.

Dron çatıya yaklaşırken, Lara

- Toplantıya katkıda bulunmamı istiyor musun?" diye sordu.

- "Evet ama sadece gerekli durumlarda ve mümkün mertebe sessizlik anlarında. Başkası konuşurken senin sesini duyunca iki tarafı da anlayamaz hale geliyorum." dedi Poyraz.

İlk haftalarda Lara beyninin içinde konuşmaya başladığında Poyraz resmen yerinden sıçrıyordu. Bu yüzden, özellikle başkaları var-

ken Lara konuşmamaya dikkat ediyordu. Zamanla Lara Poyraz'ın duygu durumunu, stres seviyesini anlamayı öğrenmiş, sadece gerektiğinde devreye girmeye başlamıştı. Yine de toplantılarda genellikle sessizliği tercih edip, yorumlarını sonrasında paylaşırdı.

Poyraz vücudunda deneme aşamasında bir yapay zekâ implantı olduğunu çok az kişi ile paylaşmıştı. Kendini bu konuda rahat hissetmiyordu. Elbette artık herkes giyilebilir teknolojiler kullanıyordu. Yapay zekâ yaşamın ayrılmaz bir parçasıydı. Ama Lara'ya sıradan bir yapay zekâ muamelesi yapılamazdı. O, Poyraz'ın güvenlik yetkisindeki her dosyaya erişebiliyor, devlet birimlerinin yazışmalarına ulaşabiliyor, birçok alanda eş anlı soruşturmaları takip edebiliyordu.

Üstelik sadece dijital zekâ değil, duygusal zekâsı da gelişmişti. Poyraz'ın gün sonunda kendini onunla sohbet ederken bulması şaşırtıcı değildi.

İnşaattaki Ceset

Güneş batmış, ortalık kararmıştı. Olay mahallini aydınlatabilmek için dronlar havalanmış, güçlü ışıkları ile inşaat alanını gündüze çevirmişti. Cesedin bulunduğu inşaat çukuru balçıkla kaplıydı. Nöbetçi savcı cinayet mahalline gelince, cesedin sudan çıkarılması talimatını verdi. Aksi durumda inceleme yapmak mümkün değildi. Komiser, robotik kolla cesedin çıkarılmasına izin vermeyince balçığa girme görevi ekibin çaylağına kaldı. Genç polis, içinden söylenene söylene çamura girip, cesedi çıkardı.

İhbarı mahallenin çocukları yapmıştı. Kendi aralarında dron yarışı yaparken, suda yüzen cesedin üstünden geçmişler, aralarından dikkatli bir tanesi de bu esnada kameradan cesedi fark etmişti. Arsa, uzun zamandır yarım kalmış bir biçimde bekleyen cami inşaatına aitti. Şantiyenin etrafı içeri girilmemesi için yüksek tahta perdelerle çevriliydi. Sahaya bekçilik yapan kendini zor taşıyan, kilolu bir ihtiyar vardı. Adam, arsanın dışındaki prefabrikte gündüzleri uyuklayıp, akşamı bekliyordu. Bekçinin söylediğine göre inşaat üç aydan uzun zamandır boştu ve hiç gelen giden birini görmemişti.

Ölen kadın, otuzlu yaşlarındaydı. Yüzünde ağır bir makyaj vardı. Rimeli akmış, göz altları morarmıştı. Şişmiş bedeni, çamurun içinde çürümeye başlamıştı. Parlak kırmızı mini eteği, bulunduğu tutucu mahalleyle oldukça tezattı. Vücudunun her yerinde ezikler, kırıklar vardı.

- Ne olmuş bu kadına böyle? Sopayla, döverek mi öldürmüşler? diye komiser yüksek sesle yanında duran diğer polise sordu.

Nöbetçi savcı çömelmiş, cesedin üstüne doğru eğilmiş, yakından kadının kafasındaki, yüzündeki yaralara bakıyordu. Kadının küçük, pullarla süslü el çantası, boynundan geçirilmiş duruyordu. Savcı, çantayı açtı. İçinden kadının kimliği ve telefonu çıktı. Artık cesedin kime ait olduğunu tespit etmeye gerek kalmamıştı. Savcı, komiserin sorusunu duyunca, yavaşça ayağa kalktı. Kokudan dolayı burnuna götürdüğü mendilini çekti. Sanki kendisine sorulmuş gibi cevap verdi.

- Taşla dövülmüş gibi. Bu kıyafeti, bulunduğu mahalle…Bir ihtimal namus cinayeti.

Sonra sesini alçaltarak ekledi.

- Gene de önyargılı olmayalım. Adli tıp raporu gelsin, daha netleşir. Etraftaki kamera kayıtlarını toplayın. Kadın burada mı öldürüldü yoksa öldürüldükten sonra mı buraya getirildi, anlayalım. Cesedi morga kaldırabilirsiniz.

Savcı, uzaklaşırken komiser yüksek sesle konuştu.

- Savcı Bey'i duydunuz. Hadi bakalım, kaldıralım cesedi.

Poyraz'ın Ekibi

Toplantı odasında Poyraz'ın yardımcıları yerlerini almış, kendi aralarında konuşuyorlardı. Poyraz'ın ekibinde dört Devlet Beka Savcısı vardı: Hakan, Seçil, Yasin ve Abdullah. Hepsi de iyi eğitimli, teknolojiyi ustalıkla kullanan, ipuçlarından büyük resmi çıkarabilen, güçlü hukukçulardı. Her bir savcının altında kendi geniş ekipleri vardı.

Poyraz ise çalışırken zihnini sade tutmaya ve işleri delege etmeye özen gösterirdi. Özel olarak hiçbir işi tek başına çalışmazdı. Yardımcılarının konu başlıkları belliydi. Kendilerinin resen soruşturma başlattıkları davalar dışında emniyetten ve bazen Adalet Bakanlığı'ndan gelen dosyalar yardımcılar arasında, iş alanlarına göre paylaşılır ve bunlar olurken Poyraz'a sorulmazdı.

Başlarda inisiyatif alma konusunda çekimserlerdi. En ufak dosya için bile Poyraz'a danışmak istiyorlardı. Özellikle Abdullah… Kılı kırk yaran biriydi. Her ayrıntıyı sorar, yanlış yapma korkusuyla tekrar tekrar onay alırdı.

Ama zamanla, Poyraz onları kendi yöntemine alıştırdı. Artık her biri kendi başına hareket ediyor, yalnızca gerektiğinde destek istiyorlardı.

Poyraz gelmeden önce Hakan, Abdullah'a bankadan dert yanıyordu.

- Anlamıyorum Abdullah. İkimizin de sağlam işimiz, düzenli gelirimiz var. Mahallemizde güzel bir ev beğendik, krediye başvurduk. Reddetmişler. Hanıma da söyleyemedim.

- Neden eşine söyleyemedin ki? diye sordu Abdullah.

- İşte orası karışık… Yeni bir algoritmaları varmış. Banka temsilcisini biraz zorlayınca ağzındaki baklayı çıkardı. Sistem, bizim önümüzdeki üç yıl içinde boşanma ihtimalimizi %85 olarak hesaplamış.

- Ne diyorsun sen ya? Neymiş dayanakları?

- Sözleşmeyi imzalarken geçmişe dönük sosyal medya analizine izin vermişiz. Paylaşımlar, eski ilişkiler, beğeniler, aile yapısı… hepsini değerlendirmişler.

- Bir savcı olarak söylemek belki garip olacak ama… bu pek yasal gibi durmuyor.

- Aynen öyle. Toplantıdan sonra bir de Tolga Bey'e danışacağım. Banka Hukuku'nda uzmandı.

Seçil, masanın diğer ucundan gülerek seslendi.

- Tamam işte, banka gayet mantıklı bir analiz yapmış. Neye itiraz ediyorsun ki Michael?

Abdullah anlamamıştı. Hakan'a sordu. "Michael ne iş?"

- Yaa, geçen hafta kavga ettik hanımla. Onu diyor.

- "Kavga mı? Kavga dediğin karşılıklı olur. Seninki tek taraflı postayı koymuş" dedi Seçil.

- Geçen hafta sinema gecesi yapalım dedik. Ben de yeni bir uygulamayı denedim. "Baba" filminin kişiselleştirilmiş uyarlamasını yaptırdım. Kendimi Michael Corleone yaptım, hanımı da Kay. Videoları, sesleri yükledim. Çok güzel oldu. Bildiğin filmde ben oynuyorum. Ama bizimki sinirlendi. "Senin aklında başka kadınlar mı var?" diye koptu.

Seçil hemen atladı:

- Kusura bakma ama taraflı anlatıyorsun. Michael karısı Kay'den boşanmadı mı? Onun asıl aşkı Apollonia değil miydi zaten?

Hakan tam kendini savunmaya devam edecekti ki Poyraz içeriye girdi. Poyraz'ın gelişiyle ortam bir anda duruldu.

- Günaydın arkadaşlar. Bu aralar görüşemedik. Nasılsınız?

Lara, fısıltıyla Abdullah'ın yeni doğan çocuğunu hatırlattı.

- Hayırlı olsun Abdullah. Analı babalı büyütün. Eee, bu üçüncü değil mi? Artık durursunuz herhalde.

Abdullah mahcup bir tebessümle başını eğdi.

- Sağ olun Başsavcım. Biz yeter diyoruz ama özellikle bizim tarafın büyükleri "çocukta bereket vardır" diye bastırıyor.

Poyraz hafifçe güldü. "Oğlum karına yazık değil mi? Kadın evlendi evleneli ya hamile ya lohusa" deyince hepsi güldüler.

Abdullah biraz mahcup kızardı. "Haklısınız ama bizim durumları biliyorsunuz." deyince Poyraz üstüne gitmeyip konuyu kapattı.

Abdullah eski adıyla Suriye, yeni adıyla Bilad Şam kökenliydi. Esmer, uzun boyu ve cüssesi ile yeni tanışanlarda gayriihtiyari bir çekinme hissi uyandırırdı. Görünüşü ile her an kavga çıkarabilecek sert bakışları vardı. Halbuki mizacı tam tersine gayet sakin, mülayim birisiydi.

İstanbul'da doğmuş, iyi bir eğitim almış olsa da içinden geldiği toplumun kültürel kuralları ile çevrelenmişti. Arap ve Kürt nüfus arasında kim daha fazla çoğalacak, kim baskın nüfus olacak diye yarış vardı. Kürtler hâkim nüfus olarak durumlarını korumak, birlik görüntüsü veren Araplar ise nüfuslarına oranla yönetimde daha fazla söz sahibi olmak istiyorlardı. Türk nüfus içinse artık geriye dönüş, çoktan önlenemez bir hale gelmişti. Evlilikler azalmış, doğum oranları çok düşmüştü.

Poyraz, ekibine baktığında hep aynı soruya geri dönüyordu: Bu ülke nereye gidiyor?

Aldığı eğitim, içinde yetiştiği devlet terbiyesi ona "birlik"i öğütlemişti. Ama sahadaki gerçekler? Araplar, Kürtler, Türkler… herkes başka tarafa çekiyor, herkes kendi içinde kapanıyordu. O ise hâlâ bir cevap arıyordu. Bu ülke nasıl bir arada kalacaktı?

Poyraz, "Genel bir özet geçer misiniz? Seçil sen başla." deyince hepsi gülüşmeyi kesip, dosyalarına döndüler.

Seçil, ekipteki tek kadın savcıydı. Otuz yaşını yeni devirmişti. Bekardı ve evlenmeye niyeti yoktu. Kızıl saçları ve fit vücudu ile bakımlı, güzel bir genç kadındı. Ancak zekâsı güzelliğinin bile önündeydi. Zorlu dosyalarda gösterdiği berrak analiz yeteneği ekibi bile şaşırtırdı. Poyraz zaman zaman Seçil'in kendisini beğenen bakışlarını üstünde yakalardı. Birkaç kere de ima yüklü sözlerini işitmiş ama hiçbirine karşılık vermemişti. Seçil, gündemde öne çıkan konuları özetlemeye başladı.

- Başsavcım, Zeday'ın referandumuyla alakalı yoğun çalışıyoruz. Malum tüm dünya referandum sonucunu yakından izliyor. Şu ana kadar hiçbir ülke bu kadar kapsamlı bir yapay zekâ yönetişimini onaylamadı. İlgi büyük ama güvenlik kaygısı da öyle.

Zekâya Dayalı Yönetim sistemi veya herkesin alıştığı isimle Zeday, beş yıl önce Türkiye'de devreye alınan yapay zeka temelli yönetişim sistemiydi. Türkiye, bu modeli uygulamaya sokan ilk ülke olmuştu. Benzer yazılımlar dünyanın çeşitli yerlerinde denenmişti ama Zeday, kapsamı ve etki gücü açısından benzersizdi.

Sistem, hükümetin her kararına danışmanlık yapıyor, kimi karar noktalarında doğrudan oylamaya katılıyordu.

Bir ihale mi açılacak? Zeday komisyona giriyor, %35 oranında oy hakkıyla karar sürecine dahil oluyordu.

Bu karar verme gücü ile yandaş birine iş vermek çok zorlaşmıştı. Aynı durum personel atamalarında da geçerliydi. Yeni işe alınacakların tamamının mülakatına Zeday da müdahil oluyordu. Hak etmeyen, liyakatsiz birinin atamasının yapılması, bu yeni sistemle neredeyse imkânsız hâle gelmişti.

Bu duruma bürokrasinin, siyasetçilerin başta alışması zor olmuştu. Ancak Zeday'ın kararları halkta karşılık buldukça itirazlar yerini sessizliğe bıraktı. Ülke beş yıl öncesine göre çok daha iyi yönetiliyordu. Büyüme oranları artmış, kişi başına gelir yükselmişti. Şimdiki soru Zeday'ın karar verme ağırlığını %51'e yükseltelim mi yükseltmeyelim miydi.

Poyraz kaşlarını çattı.

- Sistem bu kadar baskı altındayken, içerden ya da dışarıdan bir sızıntı oldu mu?

- Şimdilik olmadı, dedi Seçil. Radikal gruplar sistemde açık arıyor. Ama bu grupların ülke içinden organize edilmesi imkânsız. Yazılımı bilen anarşist ağlar yurtdışından destek veriyor. Neyse ki Zeday'ın güvenlik kalkanı şu ana dek tüm saldırıları püskürttü. Biz de Interpol üzerinden dış kaynaklı ağları engellemeye çalışıyoruz.

Referandum artık sıradan bir etkinliğe dönüşmüştü. Sandıklar ortadan kalkalı neredeyse yirmi yıl olmuştu. Başlangıçta şaibeler, güvenlik açıkları olmuştu. Ancak son on yıl, istikrar getirmişti. Oylamalar şeffaf ve dijitaldi. Bu rahatlığı siyasetçiler de sevmişti. "Halk en iyisini bilir" kolaycılığı birçok popülist uygulamaya yol vermiş, ülke çoğunluğun elinde, uzun vadeli planlamadan uzak, kâbus dolu yıllar geçirmişti.

Zeday o sıkıntılı sürecin sonunda, alacaklı uluslararası şirketlerin dayatmasıyla yürürlüğe girmişti. Devreye alınması öncesi "Bu iş Düyun-u Umumiye'ye döner" diyenler sokaklara döküldü. Ama durduramadılar. İronik biçimde sistem işe yaradı ve yıllar sonra ekonomi toparlanmaya başladı.

Poyraz, beyninin içindeki Lara'yı düşündü. Benim Zeday'ımın düşüncelerimin üzerindeki etki oranı gerçekte kaç acaba? diye içinden gülümsedi. Duygusal alanda etkisi daha düşük olsa da işle ilgili konularda rahat %50'yi geçmişti. Son aylarda, Lara'ya güveni arttıkça onun yanlış, hatalı diye analiz ettiği nerede ise hiçbir kararı

uygulamaya almamış ve işin memnun edici kısmı, Lara haksız da çıkmamıştı. En azından Poyraz'ın bildiği kadarıyla.

- Şimdilik sistem sağlam duruyor, Başsavcım. Ama %51 yetki kararını halka bırakmak, meşruiyete dönüştürmek kolay değil. Hele de insanlar, onun ne zaman onlar gibi düşünmediğini fark etmeye başlarsa, dedi Seçil.

Abdullah önündeki dosyasını açtı, ciddileşmiş ses tonuyla kendi konusuna girdi.

- Başsavcım, iki cinayet dosyası elimize ulaştı. Yasin'le ayrı ayrı inceledik. Birisi genç bir kadın, diğeri yirmili yaşlarda erkek.

- Bizimle ne ilgisi var? diye sordu Poyraz.

Poyraz'ın sesi alışıldık sakinliğindeydi ama ekibi anlamıştı. Sesindeki ton soruşturmaların asıl sınırını çiziyordu. Devletin bekasını ilgilendirmeyen davalara karışmıyorlardı. Suç varsa, fail tespit edilir, dosya kapanırdı. Zaten artık faili meçhul cinayet neredeyse kalmamıştı – herkesin hayatı sistem tarafından sürekli izleniyordu.

- Başsavcım cinayetler için doğrudan delil yok ama bazı ikincil bulgular Seyfilik Tarikatı'nı işaret ediyor. Öldürülenlerin geçmişi, cesedin bulunduğu yer tarikatla örtüşüyor.

Tarikatın ismini duyunca Poyraz'ın kaşları kalktı.

- Halid Alvakil'in yapısı mı?

Abdullah başını salladı.

- Evet efendim. Göçmenler arasındaki etkisi gün geçtikçe büyüyor. Radikal söylemler, şeriat kuralları, ağır cezalar. Ama şikâyet eden yok. Ya korkuyorlar ya ölesiye bağlılar.

Yasin söze girmek için bekliyordu. Abdullah'ın cümlesi bitince fırsat bulup araya girdi.

- Müritler kendilerine Seyfi diyorlar. Teknolojiye düşmanlar. Tutturmuşlar "Casiye 13'ü unutmayın", deyip duruyorlar.

Lara, Poyraz'ın anlamadığını fark edip kulağına fısıldadı. Araya girdi.

- Teknoloji yüzünden insanlığın, kendisi için yaratılanların kölesi olduğuna inanıyorlar Poyraz. Başta yapay zekâ, robotlar, genetik. İçinde gelişim olan her şey.

Seyfilik tarikatı ve lideri uzun zamandır devlet için potansiyel tehdit listesindeydi. Bu sebeple tarikatın cinayete karışmış olma ihtimali Poyraz'ın ilgisini çekti. Önündeki ekrandan cinayet dosyasını

açtı. Karşısına gelen ilk fotoğrafla kalbi yerinden çıkacak gibi atmaya başladı. "Asya" diye belli belirsiz bir inleme çıktı ağzından. Kadının yüzü tam seçilemiyordu. Dalgalı, kumral saçları şişmiş yüzünü büyük oranda kapatıyordu. Ama işte, siması O'ydu. Sevdiği kadın karşısında, cansız yatıyordu. Gözleri kararmaya, tansiyonu düşmeye başlarken, Lara'nın sesini işitti.

- Poyraz, ölen kadın Asya değil. Sadece benzetiyorsun. Sakin ol. Afgan kökenli Cemile diye biri. Diğer resimlerde yüzü seçiliyor. İlerle. Göreceksin.

Zorlukla diğer resimlere geçti. Lara haklıydı. Kadının Asya'yla hiçbir alakası yoktu. Nasıl benzetebildiğine kendisi de şaşırdı. Kalp atışları sakinleşti ama bu sefer de başı yerinden kopacak gibi ağrımaya başladı. Ekiptekiler endişeyle Poyraz'a bakıyor, ne olduğunu anlamaya çalışıyorlardı.

Abdullah, "Başsavcım iyi misiniz?" diye sordu. Bir taraftan da önündeki suyu uzattı. Poyraz yanıt vermeden uzatılan suyu içti. Şimdi daha iyiydi. Cevap verdi.

- İyiyim Abdullah, devam edelim. Biraz detaylandır. Nasıl bir ipucu buldunuz cinayetlerle Seyfilik arasında?

- Kadının ismi Cemile. On yıl önce kaçak girmiş Türkiye'ye. Geldiklerinde Halid'in cemaatinde kalmışlar. Kocası kadının üstüne kuma getirince, kadın evden kaçmış. Zorda kalınca da pavyonda çalışmaya başlamış.

- "Cezalandırılmış. İbret olsun diye de tarikatın camisine atmışlar." diye Seçil de konuşmaya dahil oldu.

Yasin sabırsızca araya girdi.

- Ölen oğlanın ismiyse Afşin. Halid'in öz yeğeni. Tarikatın yerleşkesinde yaşıyormuş. Geçen sene tarikattan ayrılmış. Afgan gençlerin takıldığı bir barda garsonmuş. Ev arkadaşı kayıp başvurusunda bulunmuş. Oğlanın düşmanı yok. Sadece zaman zaman tarikattan birileri çalıştığı bara gelip, oğlanı geri dönmesi için çağırıyorlarmış. En son iki ay önce gelmişler. Kamera kayıtlarında tartışma var. Sonrası karanlık. Cesedi geçen hafta tarikatın yurtlarından birinin yakınındaki boş bir binanın içinde bulundu. Bıçaklanarak öldürülmüş. Otopside boğuşma izleri, tırnağının arasında ise deri örneği bulduk.

Poyraz kendine gelmiş, konuya dönmüştü.

- Eşleşme var mı?

- Başsavcım sıkıntı da orada. Bulduğumuz örnek, bardaki görüntülerde Afşin'e tokat atan, Halid Alvakil'in koruması Seyyid'e ait. Ama adam bir ay önce kaza geçirip, ölüyor. Cinayet ise bir hafta önce işlenmiş.

- Ölen adam mezardan çıkıp cinayeti işlemedi ya. Test sonuçları karışmış olabilir mi?

- Yok. İki kere kontrol ettik. Emin olabilmek için mezardan örnek bile aldık. Mezarda yatanla cinayette deri örneği bulunan kişi aynı.

Poyraz'ın da diğerleri gibi kafası karışmıştı.

- Tamam, bu konuya beraber bakalım. Siz sorularınızı, hazırlıklarınızı tamamlayın.

Birlikte şu tarikata gidelim.

- Adamları getirip, burada sorgulamayalım mı? diye sordu Yasin.

- Yok. Bunların yerlerini de bu Halid denen şarlatanı da merak ediyordum. Gidip, yerinde görelim. Buraya davet edip, önceden hazırlık imkânı vermeyelim. Baskın, basanındır.

Son cümleyi gülerek söyledi ama gözleri sertti.

Diğer konuları da hızlıca görüşüp, yol haritasını belirlediler. Poyraz herkese ödevlerini verdikten sonra dağıldılar. Poyraz çayını alıp, odasına geçti. Baş başa kalınca Lara, Poyraz'ın az önce yaşadığı paniğe hiç değinmeden, direkt işlerle alakalı konuşmaya başladı.

- Referandum çok kritik. Önceki referandumlardan farklı. Çıkacak netice ülkenin geleceğini değiştirmede önemli role sahip olacak.

- Endişen var mı?

- Zeday kendini her türlü hacklemeye karşı koruyor. Ben bile Zeday'ın içinde sadece genel sorgulamalar yapabiliyorum. Kod kaynak erişimleri çok sınırlı. Endişeye gerek yok.

- Cinayetlere yorumun var mı?

- Şimdilik yok. Araştırmaya başladım.

- Teşekkürler Lara. Aklıma gelmişken, bu hafta Gönenç ile bir akşam buluşalım diye konuşmuştuk. Yemeği dışarıda değil de evde yiyelim diye düşündüm. Sen organize eder misin?

- Elbette. Yemek için ne tercih edersin?

- Rakı kebap yaparız. Meze için muhammara ve fettah da hazırlatalım.

Lara güldü.